

Kyrkopolitisk valplattform 2021

Sverigedemokraterna
i Svenska kyrkan

SD

Grunden för vårt engagemang – blott Sverige Svenska kyrkan har

I ett läge där Svenska kyrkan är skild från staten och i många mening ett trossamfund bland andra kan man fråga sig varför ett riksdagsparti som Sverigedemokraterna engagerar sig i kyrkovalet, särskilt i en tid då flera andra partier valt att dra sig ur. Emellanåt framförs att ingen partipolitik hör hemma i Svenska kyrkan idag, utan att den ska styras av teologer. Kritiken är berättigad och frågan relevant. Förklaringen och bakgrunden till vårt engagemang är samtidigt enkel och rak. Efter decennier av socialdemokratiskt maktmonopol inom kyrkan har Svenska kyrkan i alltför hög grad, alltför ofta, utvecklats till en politiskt vänsterliberal opinionsbildare där teologi och respekt för klassiskt kristen tro fått stryka på foten till förmån för socialistiska och liberala allmänhetiska och politiska ställningstaganden. Svenska kyrkan står i en identitetskris och förlorar medlemmar i aldrig skådad skala. Förhållandet till religionsdialog och islam, en vänsterliberal slagsida i uttalanden och remissvar till regeringen, samt en övergripande kommunikation från delar av Svenska kyrkan har samlat skapat ett främlingskap mellan många medlemmar och kyrkans organisation. Ett avstånd mellan vad man förväntar sig kyrkan att vara och göra, och vad kyrkan de facto gör. Numera lämnar människor kyrkan inte bara på grund av att man inte anser sig religiös, eller inte har råd med kyrkoavgiften, utan också för att man anser Svenska kyrkan själv vara otydlig i sin kristna identitet.

I motsats till Socialdemokraterna har Sverigedemokraterna inte som mål att låta sekulära partipolitiska dogmer styra kyrkans verksamhet, eller kullkasta kyrkans lära. Vi är inte engagerade för att förändra en kyrka i grundvalarna. Vi vill ta ansvar för att förvalta tillsammans med de som utgör kyrkan; medlemmarna, anställda och förtroendevalda – på teologisk grund. Utifrån en socialkonservativ förvaltarskapstanke vill vi se reformer för att trygga, förvalta och förmedla en i grunden central och god samhällsinstitution som den Svenska kyrkan är i hela landet, från norr till söder och öst till väst.

Utredning om valsystem

I vår kyrkopolitik har frågan om kyrkans oberoende av partipolitikens dagsaktuella intressen alltid varit central, för att Svenska kyrkan ska vara fri att ägna sig åt sitt grundläggande uppdrag. Många frågor och perspektivet i frågorna, vilka Svenska kyrkans nuvarande majoritet på nationell nivå driver, hör hemma i de partipolitiska agendorna inför valen till Riksdag, regioner och kommuner, vilket också visat sig i medlemsundersökningar där Svenska kyrkans medlemmar vill se andra prioriteringar. Sverigedemokraternas engagemang handlar om att frigöra Svenska kyrkan från Socialdemokraternas och andra vänsterliberala intressens förändringsiver och ge kyrkan ro att vara kyrka på socialkonservativ grund. Innebär det på sikt ett avvecklande av alla partiernas inblandning i kyrkovalet, inklusive vårt eget, så är det för oss inte en främmande tanke om det kan gagna Svenska kyrkans oberoende i sin roll som självständig evangelisk-luthersk kyrka.

I vår kyrkopolitik har vi alltid värnat om kyrkans frigörelse och varit tydliga i vårt budskap om den kristna värdegrunden och vårt gemensamma kulturarv.

Svenska kyrkan behöver ro att få vara just en kyrka och inte utgöra en megafon för partipolitisk aktivism med kraftig slagsida, eller en metapolitisk plattform för icke-kyrkliga intressen. Kyrkan behöver få vara just kyrka med dess grundläggande uppgifter och få stabilitet i bejakandet av den klassiska liturgi som under en längre tid varit gällande för Svenska kyrkan istället för att kyrkan används av andra politiska intressen för att manifesteras andra kulturella uttrycksätt som står långt ifrån kyrkans grundprinciper. Dessa uttrycksätt har blivit förstärkta som följd av att vissa partier ställer upp med nomineringsgrupper i kyrkovalet. Istället behöver frågorna som kyrkovalet ska handla om finnas inom ramen för kyrkans unika historia och levande verksamhet som kyrka. Möjligen kan det syftet förverkligas genom andra, fler eller nya sätt för kyrkans medlemmar att välja sina företrädare.

Därför förespråkar vi en utredning av alternativ till det nuvarande valsystemet till Svenska kyrkans beslutande församlingar. Hur ett nytt system skulle kunna se ut och ta form behöver inbegripa en landsomfattande dialog och ett genomgripande utredningsarbete inom Svenska kyrkan. Viktigt är att på sikt stärka kyrkans engagerade medlemmars inflytande och minska de dagspolitiska kastvindarnas konsekvenser för kyrkan. En målsättning måste under alla omständigheter vara att möjligheten att driva kyrkofrågor inom demokratins ramar upprätthålls, men utifrån kyrkans behov, inte utifrån olika partiintressen eller direkt kyrkofientliga idéer eller principer.

Det svenska samhället och Svenska kyrkan har de senaste tvåhundra åren och inte minst de senaste decennierna genomgått stora omvandlingar med få motstycken i historien. Sedan det lutherska enhetssamhällets dominans och kyrkans roll i välfärds-, bildnings- och folkbokföringsfrågor brutits upp och ersatts med dagens kommunala ansvar, till den historiska separationen med staten år 2 000. Kyrkans organisation och verksamhet har förändrats, såväl det lagstadgade ansvaret som kyrkans egen struktur. Församlingar har slagits samman och organisationen centraliserats. Gemenskaper och lokala sammanhang har luckrats upp och blivit alltmer flytande och föränderliga. Nyfödda blir inte längre automatiskt medlemmar i kyrkan även om föräldrarna är tillhöriga, utan dopet är idag medlemsgrundande. Allt färre barn döps i Svenska kyrkan och ännu färre konfirmeras. Den naturliga folkliga förankringen är inte längre naturlig, utan kyrkans värld alltmer obekant för allt fler.

Samtidigt är situationen kontrastrik. Svenska kyrkan har en särställning och är inte ett trossamfund bland andra. En majoritet av landets medborgare är ännu medlemmar och man kan tala om en folkkyrka, även om begreppet statskyrka lever kvar i mångas medvetande. Svenska kyrkan är reglerad i lag och ålagd att vara ett evangeliskt-lutherskt samfund, demokratiskt uppbyggd och bedriva en rikstäckande verksamhet. Enligt successionsordningen ska Sveriges statschef tillhöra Svenska kyrkan, vilket ytterligare stärker kyrkans band till det officiella Sverige och vice versa.

Man är myndighetsutövare och har ett stort ansvar för begravningsväsendet över hela Sverige och är därtill förvaltare av Sveriges största sammanhållna fysiska kulturarv i form av Sveriges kyrkor och till detta anknytande kyrkliga kulturarv. Begreppet "kyrkan mitt i byn" är för många svenskar fortsatt gällande, bildligt och bokstavligt och såväl bland troende som icke-troende. Människor bryr sig om arv och miljö i sin närhet. Samtidigt är det nödvändigt att trygga, vårda och aktivt förvalta detta för kommande generationer.

Mot bakgrund av ovanstående menar vi att en röst för trygghet i tro och tradition är viktigare än någonsin och att Svenska kyrkan förtjänar ett omsorgsfullt styre, med respekt för kyrkans egenart, medarbetare och rika kulturarv. Sverigedemokraterna som socialkonservativ röst på nationalistisk grund har förmågan att ta ansvar för att vara den rösten. Sverigedemokraterna betraktar Svenska kyrkans förvaltning och utveckling som en angelägenhet för alla svenskar. Troende såväl som icke troende. I århundraden har kyrkan i livets alla skeden och i såväl glädje som sorg varit en omistlig del av det svenska folkets liv. Svenska kyrkan och kristendomen är oupplösligt sammanflätade med vårt lands kultur och historia. Genom den betydelse som Svenska kyrkan haft i formandet av vår svenska identitet och den betydelse den fortfarande har för människors trosliv och för förvaltandet av vårt gemensamma kulturarv, som upprätthållare av vårt lands kristna värdegrund, som opinionsbildare, som arbetsgivare och som social och ekonomisk kraft, kan och bör den inte jämföras med något annat religiöst samfund i vårt land. Dessa förhållanden är grundorsaken till Sverigedemokraternas kyrkopolitiska engagemang. På 1 000-årig historisk grund kan vi med gemensamma krafter ta avstamp mot 1 000 år till.

En kyrka i tiden, men inte av tiden

Svenska kyrkan åtnjuter, trots de senaste årens rekordhöga medlemstapp, alltså ett stort förtroende bland allmänheten och är hos många svenskar förknippad med en uppsättning traditioner, normer, värderingar och ceremonier under livets skeden, jämte det faktum att man hyser rika skönhetsvärden i det materiella och immateriella kulturarv man förvaltar. Kyrkan är för många de fyra grundstenarna; gudstjänst, mission, undervisning och diakoni. För andra öppen förskola och körsång. Det kräver både respekt för arvet och förståelse för att man måste vända sig mot samhället och nya generationer i nya kommunikations- och arbetsformer. Vår vision är en bred och offensiv kyrka där den kristna tron och identiteten är stark och trygg i sig själv och där välkommandet är varmt utan att trösklar sänks eller tak höjs mot en kyrka på väg mot oigenkännlighet. En kyrka där kärleken till det egna landet har en naturlig plats vid sidan av den allmänna människokärleken. En kyrka som bejakar sin roll som kulturbärare och förvaltare av ett svenskt, nordiskt och västerländskt kulturarv. En kyrka som utan att ge avkall på sina värden, sin värdighet eller sina traditioner vänder sig till samhället och söker nya arbets- och kommunikationsformer. Kort sagt: en kyrka i tiden, men inte av tiden.

Svenska kyrkan i tider av kris

Sedan våren 2020 har Svenska kyrkan genomgått en av de svåraste kriserna i vår samtid. För att förhindra smittspridning i en svår pandemi har kyrkan fått ställa om från fysiska möten till digitala, vilket har varit en svår tid för många att gå igenom. Många av Svenska kyrkans äldre medlemmar har fått sätta sig i karantän och ensamheten har för många varit svår. Svenska kyrkan har på många håll i landet visat prov på kreativitet och anpassning i en tid av kris och möjligheten att följa gudstjänster på nätet har på sina håll gjort att gudstjänstdeltagandet ökat mångfaldigt i antal. Kyrkan har runtom i landet också varit en viktig aktör i arbetet med att köra hem mat och andra förnödenheter till äldre och ingått i så kallade frivilliga resursgrupper. Många människor har under pandemin förlorat nära och kära och det har varit en viktig uppgift och också en utmaning för kyrkan att anordna begravningsceremonier utifrån rådande restriktioner. Pandemin har också inneburit att riskerna för psykisk ohälsa har ökat vilket gjort det extra viktigt för kyrkan att finnas till hands för människor i behov av stöd.

Restriktionerna under pandemin har varit allt annat än träffsäkra och drabbat kyrkorumen mycket hårdare än till exempel handeln, caféer och gym. De miljöer som är bland de mest ansvarstagande och har en särskilt viktig själavårdande roll för många människor i tider av kris, har också bomrats igen allra hårdast, trots att avstånd och utrymme sällan varit ett hinder. Frågor om det var nödvändigt, om det kunde hanterats annorlunda och hur regeringen kommer att återgälda den andliga skuld många anser finnas, är frågor som kommer att behöva besvaras framöver och ligga till grund för en annan strategi nästa gång vi står inför en kris där just Svenska kyrkans verksamhet kan vara bland den viktigaste.

Sverigedemokraterna anser det vara av stor vikt att Svenska kyrkan samlar erfarenheter av verksamheten i landets församlingar under pandemin, från norr till söder och öst till väst. Att förutse vidden och innebörden av en kommande pandemi är näst intill omöjligt, men det finns ändå lärdomar att göra för att stå så väl rustade som möjligt för eventuella kommande kriser. Krisen kan ju vara såväl lokal och tillfällig, som nationell eller internationell och långvarig. En reflektion vi anser vara viktig att göra är vad vi kan lära av den ökade tillgängligheten och utåtriktade verksamheten genom den ökade digitalisering som pandemin givit upphov till. Inget kan ersätta det viktiga fysiska mötet, men det är viktigt att utvärdera vad som går att behålla som komplement och hur vi kan stå rustade om det uppstår nya situationer som försvårar att samla många personer fysiskt samt för att underlätta då tröskeln att ta sig till kyrkan ibland kan vara svår för vissa grupper. Ytterligare en viktig aspekt är hur snabbt kyrkan kan ställa om sin verksamhet till att bli en relevant aktör under pandemier, eller andra kriser och upplåta kyrkorum, församlingshem eller andra fastigheter för samhällsviktig verksamhet och förstås bidra med diakonal hjälpverksamhet av olika slag där annan verksamhet under en period får stå tillbaka. I tider av kris kan också möjligheten att vända sig till en präst eller diakon och söka andligt och själsligt stöd vara särskilt viktig för många och då är det centralt att kyrkan finns där med beredskap för att möta det aktuella behovet.

Mot bakgrund av detta vill Sverigedemokraterna verka för att Svenska kyrkan nationellt samlar erfarenheter och arbetssätt från pandemin hos församlingar och stift och utvecklar en mer utarbetad krisberedskap och kunskapsbank för att vara en relevant kyrka i samhället och en trygg fyrbåk dit människor kan söka sig för såväl andlig och själslig styrka som praktiskt stöd i tider av kristillstånd.

Svenska kyrkans förhållande till Islam och andra religioner

Under de senaste åren har Svenska kyrkan engagerat sig allt mer i vad man kallar för interreligiös dialog. Om dialogen och samtalet har som utgångspunkt att förstå andra människors tankar och världsbild kan dialogen bli ett viktigt verktyg för sammanhållning och för att undvika polarisering och fiendskap. Att ha olika syn på sakfrågor eller existentiella frågor är naturligt och att samtala kring dem är ett tecken på sundhet i ett demokratiskt samhälle. Samtidigt är det viktigt att vara tydlig i sitt budskap och trygg i sin identitet när man representerar kristen tro i allmänhet och Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära i synnerhet, i möten med andra religioner och dess religiösa företrädare. Idag är syftet med den interreligiösa dialogen otydligt när den teologiska utgångspunkten rör sig runt den som biskopskollegiet i Svenska kyrkan uttryckt i skriften "De kyrkliga handlingarna i en mångreligiös kontext". Här tecknas en inte oproblematiserad väg i en inklusivistisk hållning som den rimliga för vår kyrka, det vill säga en hållning som är öppen för att andra religiösa traditioner kan vara vägar till Gud, men som samtidigt slår vakt om den kristna trons särart. Där föreslås även en hållning att andra religioner kan vara boningar för den helige ande, även om det framhålls att det finns uttryck för religion som är livsfientliga och förtryckande och att allt inte är lika gott, konstruktivt eller bra. Den otydliga hållningen till missionsbefallningen är ändå påtaglig.

Undersökningar visar att syftet med religionsdialog är otydligt för församlingarna och mycket av det som församlingarna uppfattar som religionsdialog är spontana möten med människor av annan trosuppfattning. Om varje möte med en person som inte är troende dels uppfattas som ett religionsdialogmöte dels utgår ifrån att denna person redan har hittat sin väg till Gud och inte har behov av att möta Jesus så riskerar Svenska kyrkan att tappa en av sina grundläggande uppdrag nämligen missionsbefallningen och att gå ut och göra alla folk till lärjungar.

I organiserade möten där religionsdialog mellan religioner är syftet ska givetvis utgångspunkten vara en ömsesidig respekt för varandras olikheter och inte en offensiv påverkan, eller att Svenska kyrkan retirerar i sina värden och sin värdighet som evangelisk-luthersk kyrka. Istället kan detta vara en möjlighet att finna gemensamma lösningar på samhällsproblem, gemensamt stå upp emot religiöst våld, respektfulla lösningar för konvertiter och så vidare. I det spontana mötet med människor med annan trosuppfattning måste givetvis också en ömsesidig respekt vara grunden samtidigt som tillfället att berätta om Jesu kärleksbudskap för den som är villig och mottaglig inte får gå förlorat. Tron på Jesus som vägen, sanningen och livet och att genom nåd och inte gärningar kunna finna vägen till Gud är en gåva vi ska vara stolta över och dela med oss av till andra. Den är alltför dyrbar för att stanna inom Svenska kyrkan.

Vi sverigedemokrater vänder oss därför emot utvecklingen inom Svenska kyrkan att religionsdialog har börjat handla om att utveckla en tvetydig teologi som ansträngt förenar alla religioner under samma Gud. Risker att samtalet blir ett sätt att försöka finna konsensus i frågor där skillnaden mellan olika religioner är fundamentalt olika, vilket i sin tur innebär att göra avkall på sin egen tro, är påtaglig. Vi menar att det skulle stöpa om den kristna tron i grundvalarna på ett sätt som inte borde vara förenligt med gällande kyrkoordning samt ske på bekostnad av kärnan i den kristna tron på Jesus och kyrkans grundläggande uppgifter gudstjänst, mission, diakoni och undervisning.

Vi anser inte heller att religionsdialogen ska innebära att Svenska kyrkan ska inta en undfallande roll till religiös extremism inom andra religioner och ännu värre riskera understödja densamma. Religiös extremism kan medverka till förtryck och lidande för människor och det är något Svenska kyrkan som är grundad på Jesu kärleksbudskap ska motverka och inte understödja. Tyvärr har vi dock sett hur Svenska kyrkan varit med och stöttat organisationer som Islamic Relief som har koppling till muslimska brödrskapet som i sin tur förtryckt och förföljt kristna i flera länder och bidrar till religiös extremism i utsatta förorter i Sverige. Vi har också sett exempel på att svenska kyrkan varit med och uppmuntrat böneutrop utan att ha i åtanke att kristna som flytt från islamistiskt förtryck upplever böneutrop som en påminnelse av förtrycket de fått uppleva. Självklart ska Svenska kyrkan stå upp för religionsfrihet och möjligheter för andra att utöva sin religion, men det finns en skillnad emellan att acceptera det och att ge sitt stöd till mer radikala och påtvingande uttryck som böneutrop med dess budskap att området, eller staden tillhör islam.

Att vid behov finna gemensamma lösningar på samhällsproblem samt möta människor med olika bakgrund och religion med ömsesidig respekt är givetvis något självklart, men vi anser att Svenska kyrkan har gått långt alltför långt vilket orsakat att man gjort avkall på kyrkans egen tro, bekännelse och lära i dessa sammanhang. Den här utvecklingen måste stävjas och religionsdialogen återställas till ordets rätta bemärkelse. Om inte riskerar Svenska kyrkan att ytterligare förlora medlemmar som inte känner sig hemma i denna utveckling.

Förföljelsen av kristna och angreppen på kyrkomiljöer

Under vårvintern 2021 uppmärksammades att antalet hatbrott mot kristna och kyrkliga platser ökat markant i Sverige. Det har handlat om attentat mot kyrkor, skändning av gravar och stölder av urnor, bland annat. Oavsett motiv för vandalism av gravvårdar och kyrkor i Sverige är det ett angrepp mot något av det allra heligaste, de dödas vilorum, det svenska kulturarvet och religionsfriheten. Hatbrott mot kristna och kulturminnesskyddade kyrkomiljöer är även ett angrepp mot en del av vårt nationella kulturarv och den svenska och västerländska identiteten.

Kristofobiska angrepp, liksom angrepp mot andra religiösa inriktningar, är ett hot mot det svenska samhällets värderingar. Religionsfriheten är en grundläggande frihet i Sverige. De senaste åren har vi ständigt kunna läsa rapporter om att hatbrotten mot judar ökar, även det ett allvarligt problem.

Det är oroande att vi ser denna form av religiösa motsättningar öka i samhället. Oavsett trosinriktning eller kulturell hemvist brukar griftefriden vara en självklarhet. Inte enbart våldet utan den generella respekten för gravplatser tycks ha förändrats. Allt som kan måste göras för att bekämpa de kristofobiska hatbrotten, såväl från det offentliga sida som från Svenska kyrkans sida.

Behovet av ett nationellt samtal och en åtgärdsplan är uppenbart och en sådan bör sjösättas från såväl kyrkans som det offentliga sida. I det senare fallet bör Svenska kyrkan uppvakta riksdag, regering och kommuner i syfte att få en sådan till stånd.

Kyrkan – en del av oss alla och allas våra liv

Svenska kyrkan är Sveriges folkkyrka med en majoritet av landets medborgare som medlemmar och i särklass det största trossamfundet, en av de största organisationerna i civilsamhället och en mycket stor arbetsgivare. Kyrkan är en stor och synlig kulturbärare och en aktör av stor betydelse i vår mentalitet och genom livets olika skeden närvarande för såväl den enskilda människan som för familjen. Sverigedemokraterna betraktar därför Svenska kyrkans öde som en angelägenhet för alla svenskar. Troende såväl som icke troende. I århundraden har kyrkan i såväl glädje som sorg varit en omistlig del av det svenska folkets liv och är så än idag.

En stor del av alla barn som föds, döps in i den kristna världsvida familjen genom dopet i Svenska kyrkan. Från livets början ympas man in i en gemenskap och en uppsättning normer och värderingar man sedan kommer att bära med sig. Framåt tonårstiden konfirmerar sig många, vilket görs för att bekräfta den tro man döpts till. Ungdomsgrupper finns där för en meningsfull fritid och ett stöd i ett inte sällan oroligt skede i livet. När ungdomstid blir till vuxenliv vänder sig många åter till kyrkan för att vigas till äkta makar och inför Gud svära trohet till varandra. Allt fick sin vigning i kyrkans famn heter det i psalmen Fädernas kyrka, inte minst brudgummens löfte till bruden. Kvinnor och män mitt i livet, men också yngre och äldre, lockas till någon av de körer under kyrkans tak som tillsammans samlar körsångare i hundratusental. När årsring lagts till årsring och man gått till sista vilan finns Svenska kyrkan där för att ge den som än gång döptes in i livets gemenskap, ett värdigt avslut och beredelse för hädanfärden. Nära och kära står än en gång vid altaret, men nu kanske nästa generation i en historisk länk. Från vaggan till graven finns hon där, kyrkan. Den angår så många och väntas finnas där som en trygg fyrbåk, såväl hos den vars liv som kan liknas vid en stilla skogssjö, som hos den som lever ett liv likt ett stormande hav.

Den kyrkan, den vi känner och förväntar oss ska finnas där i den form vi känner igen, relevant i sin samtid, men vaksam över sina värden och sin värdighet, den kyrkan kan inte tas för given. Det är därför vi engagerar oss. För dessa värden och fler. På socialkonservativ grund med förvaltarskap i åtanke, för nästa generation och därpå följande.

Den svenska psalmboken – ett kitt som förenar

En av Sveriges mest lästa böcker är Den svenska psalmboken, utgiven 1986. Sverige har genom historien haft fyra officiella psalmböcker bortsett Uppsalapsalmboken från 1645.

Nu står Svenska kyrkan i begrepp att låta ta fram en ny psalmbok. En historisk kyrkomusikalisk och nationell händelse, också i den bemärkelsen att man ska låta hela svenska folket tycka till om vilka psalmer man vill ska ingå i denna gemensamma levande kulturskatt. Psalmboken finns i många svenska hem och är en fysisk illustration av hur integrerad kyrkans liv och lära är med den svenska folkulturens. Miljöer, målande beskrivningar, flora och fauna och seder och bruk som återspeglas i många psalmer indelade i årstider och högtider, är inte sällan sprungna ur denna integration. Melodin kan vara en folkmelodi och texten en spegling av människors liv och arbete i det svenska landskapet. Jämte detta står uttryck för den världsvida kristna gemenskapen och lånade melodier och texter från närbesläktade länder och kulturella miljöer.

För Sverigedemokraterna är det viktigt att stor hänsyn tas till kontinuitet, kristen tro och tradition och hänsyn och respekt för det musikaliska arvet och innehållet i rådande psalmbok, inför det förestående arbetet. Att psalmboken fungerar i liturgin och för människor, såväl vana som ovana, att sjunga med i, är också en aspekt att ha i beaktande för att skapa samhörighet och delaktighet i detta levande kulturarv. I och med att Svenska kyrkan är den svenska majoritetskyrkan och en folkkyrka är det också viktigt att man på ett genomtänkt vis vänder sig till den breda allmänheten i revideringen och verkar för att göra detta till en nationell angelägenhet, med samlande initiativ i stift och församlingar.

En familjevänlig kyrka

Om Svenska kyrkan ska vara en kyrka för livets alla steg och skeden, hos ung som gammal, vilket Sverigedemokraterna menar är viktigt, så är det centralt att man är relevant och engagerad i alla åldersgrupper. Hela familjens åldersspann ska känna sig tillhörig sin kyrka i de gudstjänster, den undervisning, den mission och den diakoni och själavård som bedrivs. Församlingarna ska sträva efter en bredd i verksamheten, utan att för den sakens skull ge avkall på att huvudgudstjänsten hålls om söndagen och att Bibeln och bekännelseskrifterna är fundament i kyrkans liv och lära. Vi anser att det är fullt möjligt att kombinera det här med att hålla olika former av mässor och gudstjänster som på ett rimligt sätt möjliggör för inte minst barnfamiljer att ta sig till kyrkan, vardag som helg, från veckomässa eller en enkel gudstjänst till familjegudstjänst eller högmässa med möjlighet till söndagsskola eller barnpassning. I kyrkans liv och verksamhet ska såväl mormor, mamma som son eller dotter känna sig hemma, sedda och trygga.

Mot bakgrund av det här är det av stor vikt att Svenska kyrkan dels står upp för den traditionella gudstjänsten och högmässan, dels arbetar för söndagsskola och/eller andra former av barnundervisning eller passning under gudstjänsterna. Samtidigt bör man arbeta för en rik flora av gudstjänster såsom musikandakt, temagudstjänst och familjegudstjänst jämte de traditionella gudstjänstformerna och undervisningen. Det gäller även kommunikationsformerna där en närvaro på sociala medier och i de kommunikationskanaler som når yngre målgrupper är viktig, utan att för den sakens skull tumma på ordet och liturgin i de traditionella gudstjänsterna. Vi ser även positivt på och vill verka för församlingarnas möjlighet att bedriva verksamhet för barn utöver gudstjänsterna i form av öppna förskolor, barnkör och annan verksamhet som kan betyda mycket för barnfamiljer och barnets kristna fostran. Det är fundamentalt och ett uttryck av devisen att vara "En kyrka i tiden, men inte av tiden".

Att vara en kyrka i tiden, men inte av tiden är också centralt när det gäller konfirmandverksamheten. Flera stift kämpar med nedåtgående siffror vad gäller antalet ungdomar som väljer att konfirmera sig. Det finns dock stift som lyckats vända trenden genom att tänka bredare och mer kreativt genom att samverka med exempelvis idrottsrörelsen så att andra fritidsaktiviteter kan kombineras med konfirmation. Med rätt information och praktiska lösningar anpassade efter dagens förutsättningar utan att för den skulle göra avkall på budskapet hoppas vi fler vill söka sig till Svenska kyrkans konfirmandverksamhet. Det är en unik möjlighet att samtala om existentiella frågor, hitta en gemenskap i kyrkan och få ta till sig av den kristna tron och bekräfta sitt dop.

I större församlingar, eller om resurser kan avsättas, kan ett arbetssätt med en särskild ungdomspräst vara ett sätt vid sidan av övriga komministrar och kyrkoherden att vända sig till unga. En relevant kyrka för alla gäller förstås också inte minst att i samband med sjösättandet av nya handböcker, psalmböcker och agendor samtidigt inte förändra kyrkans gudstjänster och tilltal i sådan utsträckning att kyrkovana församlingsbor och inte sällan äldre generationer känner ett främlingskap till den kyrka de vänt sig till under många år.

Kyrkan mitt i byn – bildligt och bokstavligt

Församlingen är grundstommen i kyrkans organisation och den nivå där Svenska kyrkans liv, verksamhet och lära kommer till uttryck och möter människor utifrån de fyra grundverksamheterna gudstjänst, mission, undervisning och diakoni. Begreppet "kyrkan mitt i byn" är också mer än symbolspråk, ännu idag. Runtom i vårt avlånga land är den gamla sockenkyrkan och prästgården eller församlingshemmet knutpunkten i byn eller tätorten. Liksom stadskyrkans belägenhet i staden eller domkyrkans i stiftsstäderna har den en central ställning både geografiskt och symboliskt. Även om kyrkoförsamlingens politiska vikt minskat i samband med att sekulära offentliga institutioner övertagit mycket av den ursprungliga verksamheten och att folkbokföringen inte längre baseras på församling, så är Svenska kyrkans många församlingar samhällsinstitutioner nära medborgarna.

De senaste åren har en stor organisations- och strukturförändring präglat Svenska kyrkans organisation och många församlingar har slagits samman i allt större enheter. Äldre och historiska indelningar har brutits upp och gemenskaper luckrats upp, samtidigt som styret centraliserats och den lokala demokratiska förankringen i stor utsträckning försvagats. Mot bakgrund av urbaniseringen och allt färre medlemmar i lands- och glesbygd-församlingar har detta i vissa fall varit en nödvändighet av ekonomiska och organisatoriska skäl. I andra fall finns det anledning att med kritiska ögon se över sammanslagningar och dess konsekvenser.

Sverigedemokraterna anser att utvecklingen av sammanslagningar av församlingar och pastorat är långtgående och olycklig. Småskalighet och närhet bör eftersträvas i kyrkans organisation. Detta i syfte att ge församlingsmedlemmarna största möjliga närhet, delaktighet och insyn i sin församling. Stordriftsrationaliseringen har i många fall även en negativ inverkan på arbetsmiljön för kyrkans anställda, inte minst för prästämbetet. Från att ha varit den lokala kyrkans predikant och själavårdare, dop-, konfirmations- och begravningsförrättare, verkar många präster idag allt längre ifrån sin församling och tvingas i allt högre utsträckning fara långt mellan kyrkor, för korta förrättningar, för att det ska fungera i kyrkans schematekniska, byråkratiska och organisatoriska modernitet. Detta är naturligtvis en följd av det faktum att prästen inte längre lever mitt i församlingen varken symboliskt eller faktiskt genom det faktum att allt färre bor och har pastorsexpeditionen i prästgården intill kyrkan. Samtidigt har strukturomvandlingen förstärkt problemet.

Sverigedemokraterna anser att Svenska kyrkan bör utvärdera sammanslagningarnas konsekvenser och långsiktigt inrikta sig på att utveckla befintliga och nya sätt att underlätta samverkan mellan olika församlingar och pastorat gällande administration, personalförsörjning med mera, utan att slå ihop församlingar, förutsatt att det inte finns ett starkt folkligt önskemål, förankring och samsyn om detta i de inblandade församlingarna.

Konflikten mellan den lokala kyrkans närvarande och personliga sätt att finnas bland sina medlemmar och de starka ekonomiska och organisatoriska incitament som driver på rådande utveckling är en ödesfråga för Svenska kyrkan som helhet. Ska församlingen vara den grundläggande enheten med stort pastoralt ansvar och handlingsutrymme och kyrkan på allvar vara relevant och finnas mitt ibland människor, så får Svenska kyrkans utveckling mot en alltmer centraliserad koncern inte gå för långt. Principen om att beslut ska tas och närvaro finnas på lägsta möjliga nivå måste tillämpas.

En demokratisk kyrka

Svenska kyrkan ska vila på demokratisk grund och vara organiserad enligt demokratins principer. Systemet med demokratiska val till kyrkans beslutande församlingar bör bevaras. Svenska kyrkan och dess anställda ska vara ett föredöme och visa respekt för demokratiskt fattade beslut och samhällets lagar och regler. Civil olydnad bör inte accepteras som en del av kyrkans verksamhet. Ett exempel där det ovanstående inte alltid efterlevts är de fall där kyrkans anställda på arbetstid ägnat sig åt att gömma personer som uppehåller sig illegalt i Sverige.

På samma sätt som man sedan länge konsekvent tar avstånd ifrån nazistiska och rasistiska idéströmningar bör Kyrkan inte heller, under några omständigheter, legitimera antikristna och icke-demokratiska läror som anarkism, syndikalism, kommunism eller revolutionär socialism genom att ingå i gemensamma nätverk, manifestationer och organisationer tillsammans med grupperingar av det här slaget.

I syfte att garantera valhemligheten och ge samtliga anmälda nomineringsgrupper lika möjlighet att nå väljarna bör kyrkan utreda möjligheten att införa ett system med en gemensam valsedel för samtliga nomineringsgrupper. I syfte att öka valdeltagandet bör även möjligheten att med stöd av elektronisk signatur rösta via Internet utredas. Inga former av diskriminering från kyrkans organ gentemot en viss nomineringsgrupp eller inomkyrklig fromhetsriktning får naturligtvis förekomma.

Svenska kyrkan som sammanhållande kraft och kulturbärare

Svenska kyrkans, den svenska nationens och den svenska statens historia är intimt sammanflätade. Under århundradenas lopp har man ömsesidigt påverkat varandra. Kyrkan har onekligen gjort svenskarna till en del av en internationell kristenhet och en europeisk kulturgemenskap och haft en enorm inverkan på nationens liv även på andra sätt. Å andra sidan har den svenska nationen och den svenska naturen också inverkat på den Svenska kyrkan, vilket givit den särdrag i förhållande till andra kyrkor och gjort den just svensk.

Liturgin i den svenska kyrkan skiljer sig ifrån de flesta andra kyrkors även på andra sätt än att gudstjänsterna hålls på just det svenska språket. Detta som en följd av att vår reformation var relativt "mild". Det sistnämnda har också haft en inverkan på kristna seder såsom bevarandet av namnsdagar, prästernas klädsel, klockringningsseder och kyrkorummens utsmyckning. Utformningen av kristna byggnader och miljöer såsom kyrkor, klockstaplar och gravplatser har särdrag som nästan bara kan hittas i Sverige. Kyrkomusiken och folkmusiken har haft en ömsesidig påverkan på varandra.

De kristna högtiderna och traditionerna ser annorlunda ut i Sverige än i de flesta andra länder, till exempel är den kristna julen längre och kyrkans inblandning i traditioner som Lucia, valborg med fler är speciell. I vissa fall har man tagit över förkristna nordiska högtider och fyllt dem med ett kristet innehåll. Midsommar och Staffansritten är sannolikt exempel på sådana högtider. Detta och mer därtill tillsammans med det faktum att miljontals svenskar genom århundradenas lopp gråtit, skrattat, förfärats, hoppats, döpt sina barn, konfirmerat sig, gift sig och begravt sina kära inom kyrkans famn, gör den svenska kyrkan till just svensk.

Sverigedemokraterna anser att Svenska kyrkan på ett tydligare sätt bör bejaka sin egenart och prioritera sin roll som kulturbärare och kulturvårdare. Det immateriella kristna kulturarvet likväl som kyrkans materiella kulturskatter i form av konstföremål och historiska artefakter ska i största möjliga utsträckning vårdas och göras tillgängliga för folket. Som ett led i denna strävan bör kyrkan bland annat undersöka förutsättningarna för att i samarbete med staten inrätta ett nationellt kyrkohistoriskt museum.

Kyrkomusiken och körsången, som har en närmast unik utbredning i vårt land, fyller både ett andligt, socialt och kulturbevarande syfte och bör ges hög prioritet i kyrkans verksamhet. Kyrkan bör spela en aktiv roll i firandet och upprätthållandet av nationella högtider med kristen anknytning. Exempelvis bör kyrkan verka för att den flerhundraåriga traditionen med kyrkliga skolavslutningar bibehålls. I de fall detta inte är möjligt bör kyrkan underlätta för föräldrarna kyrkliga skolavslutningar som ett komplement till de sekulära avslutningarna. Sverige är en sekulär stat, men inte en sekulär nation. Kristendomen är nära sammanvävd med den svenska kulturen och identiteten. Skolans uppdrag är att förmedla kunskap om vårt gemensamma

kulturarv och seder och bruk. Vi vill att Svenska kyrkan ska värna om skolavslutningen genom att stå upp för vikten av att föra vidare vårt kristna kulturarv, särskilt i en tid då få unga besöker kyrkan. Mot bakgrund av att en stor del av Sveriges historia och kulturella liv också är Svenska kyrkans, så anser Sverigedemokraterna att kyrkans delaktighet i nationaldagen kan öka genom exempelvis ordningar för gudstjänstfirande och historiska nedslag runt om i landet denna högtidsdag.

Kyrkans roll som kulturvårdare kräver att så många äldre kyrkor som möjligt kan bevaras som just kyrkor. Svenska kyrkan bör intensifiera initiativen och ansträngningarna gentemot staten i syfte att få till stånd en mer rimlig nivå och mer generösa regler för den kyrkoantikvariska ersättningen. Nya kyrkobyggnader som uppförs bör uppföras i en stil som anknyter till platsens historia och passar in i bygdens stil och traditioner. Att övertaliga kyrkor säljs till trossamfund tillhörande andra religioner har ett starkt symbolvärde som riskerar både kyrklig närvaro och att skärpa de befintliga motsättningarna i samhället och bör därför undvikas. Kulturarvsbrottslighet i form av vandalisering och stölder av ovärderliga kulturföremål utgör ett hot mot vår kultur och våra gemensamma minnen. Det är en allvarlig utmaning där Svenska kyrkan måste bedriva såväl ett förebyggande arbete som löpande översyn av rutiner och åtgärder. Detta till exempel genom intensifierade utbildningsinsatser, förbättrad samverkan med tullen och andra myndigheter samt förbättrat stöldskydd.

Förmedling av kristna helger och traditioner till kommande generationer

Det kristna kulturarvet har tjänat Sverige väl och är djupt rotat i vår kultur, våra traditioner och sedvänjor och vår kristna värdegrund ligger till grund för vår rättsuppfattning och lagstiftning. Sverige har varit ett kristet land i över tusen år. Få andra idéer och institutioner har varit lika betydelsefulla för formandet av den svenska kulturen som kristendomen och den svenska kyrkan. Det svenska språket, konsten, litteraturen och filosofin, moralen, traditionerna, arkitekturen och musiken med fler markörer är alla exempel på uttryck som varit och är starkt färgade av vårt kristna arv. De kristna traditionerna är fortfarande en självklarhet för de flesta även icke troende och verkar som en sammanhållande kraft i vårt samhälle då familjer samlas tillsammans för att fira såväl jul, påsk och pingst som allhelgonahelgen. Att känna till och förstå det svenska kristna och i högsta grad levande arvet är en viktig nyckel till att förstå vårt lands historia och kultur. Idag råder dock tyvärr en ängslighet till och med inom Svenska kyrkan i att tydligt ge uttryck för och värna det kristna arvet i rädsla för att kränka människor med annan trosuppfattning. Att värna ett långvarigt arv och fundamental del av vårt kollektiva minne och nationella identitet och låta människor bli en del av den förståelsen och gemenskapen menar vi dock är motsatsen till att kränka och fullt förenligt med religionsfrihetens grundprincip om å ena sidan rätten att utöva religion och å andra sidan rätten att avstå från religion. Varje människas personliga trosuppfattning måste få respekteras, men utan en sammanhållande gemenskap som är historiskt och kulturellt förankrad riskerar samhället att falla isär och det ser vi flera tecken på i dagens Sverige. Idag har dock många barn och ungdomar som växer upp, oaktat svensk eller utländsk bakgrund, en bristande kontakt med kyrkan och bristande kunskap om djupet i vårt kristna kulturarv och innebörden av våra kristna traditioner, helger och högtider. På vissa håll i landet pågår satsningar för att nå ut till skolor och berätta om innebörden i våra högtider men vi anser att mer måste göras innan kunskapen om vårt kristna kulturarv och innebörden av våra djupt förankrade traditioner går förlorade i kommande generationer. Vi anser därför att Svenska kyrkan ska göra en särskild satsning på att pedagogiskt förmedla kunskap om våra kyrkliga helgdagar och traditioner i en form av kyrklig kulturkanon och marknadsföra detta både i sociala medier, i församlingar och i samverkan med skolor.

Kyrkan som etisk, social och diakonal kraft

Många människor i vårt samhälle lider idag andlig, fysisk, social eller ekonomisk nöd och utvecklingen går dessvärre inte åt rätt håll med ett ökat antal fattigpensionärer, utbrett hot och våld och ett i allmänhet alltmer fragmenterat samhälle. Det är tyvärr uppenbart att stat och kommun inte alltid förmår att erbjuda ett adekvat stöd för de utsatta som behöver det. Kyrkan bör genom sin diakoni prioritera att ge dessa människor andlig vägledning, stöd, trygghet och mänsklig gemenskap. Behöver man någon utomstående att tala med, söka tröst hos eller känna styrka i, så finns kyrkans diakonala och själavårdande funktion där och möter samhällets alla kategorier av människor. Svenska kyrkans anställda och ideella krafter möter ofta människor i utsatta livssituationer, men inte minst den församlingsvårdande personalen i form av präster och diakoner har ett särskilt uppdrag att möta medborgares svårigheter och nöd och skänka lindring och värme.

Kyrkan finns där människor finns, med utåtriktad verksamhet mitt i samhället, såväl i kyrkans lokaler som vid lärosäten, äldreboenden, sjukhus och i försvarsmakten och andra offentliga miljöer. Man har insatser för sjuka, hemlösa och socialt utsatta och det handlar om att genom delaktighet och med respekt möta människor i mer eller mindre utsatta livssituationer i olika sammanhang såsom besök hos äldre och sjuka, genom sorgegrupper eller enskilda samtal. Det kan också handla om stöd och hjälp gentemot missbrukare och familjer i krissituationer där en utomstående hjälpare hand kan vara avgörande. Vid många skolor finns skolpräster som stöd för unga, vilket har ett stort värde då många unga lider av psykisk ohälsa. För många kan kyrkan vara den enda aktör man kommer i kontakt med och där präst eller diakon har tystnadsplikt. Svenska kyrkans närvaro på och samverkan med samhällets offentliga institutioner har ett stort värde värt att värna och förvalta. Svenska kyrkan bör genom sin diakoni prioritera att ge vissa särskilt utsatta människor andlig vägledning, stöd, trygghet och mänsklig gemenskap. Ensamma och socialt isolerade äldre, brottsoffer och unga som lider av psykisk ohälsa eller under hedersrelaterat förtryck är grupper som Sverigedemokraterna gärna ser får en mer framskjuten plats i kyrkans sociala arbete.

Svenska kyrkan bör på ett tydligt sätt arbeta för att försvara, förklara och stärka moral, etik och goda och ansvarsfulla relationer. Däribland äktenskapets och familjens ställning i vårt samhälle. Äktenskapsrådgivning och familjevänliga aktiviteter bör ges hög prioritet. Betydelsen av trohet och ansvarsfulla relationer bör betonas. Kyrkan bör motsätta sig månggifte och andra fortsatta försök att underminera familj- och äktenskapsbegreppet. Svenska kyrkan bör också vinnlägga sig om att framhäva familjelivets positiva värden och stå som en garant för en levande samhällsdebatt kring de etiska aspekterna av livets början och livets slut.

De senaste åren har det inte undgått någon med inblick i den kristna världen och det svenska asylmottagandet att asylsökanden med kristen tro och bakgrund utsatts för hat och hot i det svenska mottagningssystemet. All form av hat, hot och våld är naturligtvis oacceptabelt och som landsomfattande folkkyrka har Svenska kyrkan en särskilt viktig uppgift att agera, inte minst då kristna bröder och systrar utsätts systematiskt.

Svenska kyrkan finns från norr till söder och församlingen och kyrkan inte sällan mitt i byn och har kapacitet att agera genom lokal pastoral omsorg. Genom att samla kyrkans nivåer och de myndigheter och aktörer som är involverade i asylsystemet till samverkan kan vi ta steg i rätt riktning. I samverkan skulle frågor kring hur vi samlat stödjer nyanlända kristna på bästa sätt och vilka verktyg som kan användas, diskuteras och gemensamma strategier mejslas fram, vilket dessutom tjänar Svenska kyrkans missionerande syfte. En hörnsten där kyrkan har stor förbättringspotential.

Svenska kyrkan och omvärlden – ekumenik och internationella relationer

Svenska kyrkan är en del av en världsomspännande kristen gemenskap. Sverigedemokraterna ser positivt på samverkan mellan Svenska kyrkan och andra kristna kyrkor världen över. Vi eftersträvar samtidigt ett fördjupat samarbete med i synnerhet de lutherska kyrkorna i Norden och är öppna för möjligheten att skapa en kyrklig motsvarighet till Nordiska rådet. Även dialog med andra religioner kan i vissa fall ha ett värde, men detta under förutsättning att kyrkan i samband med dessa möten inte ger avkall på sin egenart eller det kristna budskapet, inklusive missionsbefallningen. Gemensamma gudstjänster eller upplåtande av kyrkorumen till förkunnandet av andra religioner bör således inte förekomma.

Att kyrkan som en del av en internationell och humanistisk gemenskap avsätter en del av sina resurser till missions- och hjälparbete i andra världsdelar finner vi vara naturligt. Vi vill att Svenska kyrkan ska prioritera och intensifiera sina ansträngningar i att stödja förföljda och utsatta kristna. Arbetet med att bistå kristna grupper som drabbas av förföljelse och våld på grund av sin tro bör stå i centrum för kyrkans internationella insatser. Detta genom att en större del av det humanitära biståndet riktas till bland annat samarbeten med lokala kyrkor som bäst vet hur man stödjer lokalt. Samtidigt anser vi att välgörenhet börjar på hemmaplan och att kyrkan, mot bakgrund av att alltför många människor i vårt eget land lider andlig, fysisk, social eller ekonomisk nöd, bör koncentrera en större del av sina resurser till inhemskt missions- och hjälparbete.

Centralt vid allt missions- och hjälparbete i utlandet är att Svenska kyrkans representanter visar största möjliga respekt mot värdfolkets kultur och traditioner. Utgångspunkten för kyrkans förhållningssätt till väpnade konflikter i världen bör vara en strävan efter försoning och fred. Detta förutsätter respekt och lyhördhet för samtliga inblandade parter ståndpunkter och intressen. Mot bakgrund av detta bör kyrkan bland annat ompröva sitt hittills alltför ensidiga ställningstagande i Israel- Palestinakonflikten.

Svenska kyrkans arbete och opinionsbildning i flykting- och migrationsfrågor är djupt och brett och etablerat sedan flera år och har kraftig politisk slagsida i förhållande till en stor del av medlemmarnas och svenska folkets intresse och önskemål. Svensk migrationspolitik och med den växande segregation och uteblivna krav om att göra sin plikt för att sedan kräva sin rätt, har bäddat för obefintlig integration och skapat ett onödigt lidande och en svår situation för både majoritetsbefolkning, myndigheter och nyanlända. Tråkigt nog har Svenska kyrkans hållning varit okritisk till denna utveckling och till och med förordat ökad immigration och avstyrkt förslag om språkrav i medborgarskapsprocessen vilket hade gagnat integrationen. Denna hållning behöver förändras till en ansvarstagande, humanistisk och inkluderande syn på ansvarsfull migration och integration. I sin strävan efter att förbättra människors levnadsvillkor bör kyrkan beakta var dess insatser gör störst nytta. Istället för att uppmuntra till fortsatt migration till Sverige, genom att till exempel framföra krav på en återgång till en ohållbar migrationspolitik eller så kallade amnestier till icke skyddsbehövande utlänningar, bör kyrkan inrikta sig på att hjälpa de verkligt nödlidande och genom det internationella arbetet inte minst de kvar på plats i sina respektive krisområden.

Från kyrkans politiska majoritet och ledning nationellt har det alltför ensidigt och problematiskt kommunicerats utspel i form av flera radikala politiska ställningstaganden gällande asylmottagningen i Sverige på ett sådant sätt som får anses mycket ansvarslost i förhållande till såväl vårt lands kapacitet och säkerhet, som möjligheten att lyckas integrera nyanlända och långsiktigt kunna upprätthålla ett högt bistånd och ta emot de mest nödlidande flyktingarna.

Att Svenska kyrkan genom kyrkans långvariga och djupa internationella arbete och engagemang uttalar sig och opinionsbildar för bättre villkor och bistånd för utsatta människor i krisområdets närhet eller på flykt är viktigt, behjärtansvärt och självklart. När det sedan kommer till politiska ställningstaganden gällande den svenska asylmottagningen har vi ett ansvar att hålla oss à jour med utvecklingen och sätta största möjliga nytta för största möjliga antal främst. Då handlar det främst om hjälp i kris- och krigsområdets närhet, samt att vara en opinionsbildande kraft för effektivt svenskt bistånd och samverkan i det internationella samfundet. Helst bör Svenska kyrkan avhålla sig från alltför partisk politisk inblandning i asylfrågorna inrikes och i de fall man som nationell folkkyrka ändå väntas yttra sig bör vi verka för en ansvarsfull samhällsutveckling där invandrare kan integreras i det svenska samhället och dess normer, värderingar och sociala koder som vuxit fram i symbios mellan kyrkan, civilsamhället och det offentliga Sverige.

Svenska kyrkan bör inte heller gå i polemik mot absolut nödvändiga åtgärder för att upprätthålla kontroll över landet, såsom gränskontroller och krav på ID-handlingar för inresa i landet. Detta, jämte frågor som skärpta försörjningskrav och tillfälliga uppehållstillstånd, samt språkrav i medborgarskapsprocessen är frågor som Svenska kyrkan aktivt motarbetat, vilket bland annat uttryckts på kyrkans webbplats och i remissvar och därmed kommunicerats som kyrkans enhälliga mening.

Istället för vänsterliberal slagsida i kommunikationskanalerna bör arbetet för att integrera nya medborgare i det svenska samhället stärkas. De insatser som görs i Svenska kyrkans regi i form av rådgivning i samhällsinformation, språkundervisning och socialt arbete och själavård är viktiga insatser. Samtidigt bör information om den kristna läran och budskapet vara en självklar del i de integrationsinsatser Svenska kyrkan är delaktiga i eller arrangerar. Det sammanfaller naturligtvis med vår kyrkas övergripande missionerande syfte.

Kyrkans liturgi, lära och undervisning

En av Svenska kyrkans mest centrala uppgifter är att undervisa och förkunna det kristna budskapet där tron på Jesus står i centrum. Det kristna budskapet om förlåtelse och försoning med Gud genom nåd tack vare Jesu död och uppståndelse är ett starkt budskap som skiljer sig från religioner med tvång och straff. Det här unika budskapet är något Svenska kyrkan behöver vara än mer stolt över och förkunna tydligare istället för att tona ned. Vi är av uppfattningen att Svenska kyrkans lära ska vara tydligt förankrad i Bibeln, bekännelseskrifterna och den kyrkliga traditionen. Samtidigt förespråkar vi ingen bokstavstolkande eller fundamentalistisk syn på den kristna läran.

Vad bekännelseskrifterna anbelangar är det Sverigedemokraternas uppfattning att en uppdaterad och språkligt reviderad nyutgåva av dessa bör tas fram.

Förändringar av liturgin bör endast ske under försiktigt framåtskridande och präglas av respekt för Svenska kyrkans egenart, den kyrkliga traditionen, kärnan i det kristna budskapet och föregås av en djupgående dialog.

Den nya kyrkohandboken har varit mycket omdiskuterad och Sverigedemokraterna ställde sig kritiska till delar av dess förändringar. Kontinuitet, trygghet och tradition i liturgin över hela landet, jämte ett handlingsutrymme för lokalt utvecklade och särskilt framgångsrika ordningar är faktorer som måste balanseras mot varandra.

En förändring Sverigedemokraterna förespråkade sedan tidigare och gärna ser, är att Svenska kyrkan, i likhet med den Anglikanska kyrkan, genom en förändring av handboken gör det möjligt att införa gudstjänster med tacksägelse för att ett barn har fötts eller adopterats.

Språket är en förbindande länk mellan döda och levande generationer i ett land och en nyckel till samhällsgemenskap och delaktighet. I syfte att underlätta assimilering och motverka enklavisering och motsättningar bör det primära gudstjänstspråket inom kyrkan, med undantag för de nationella minoriteterna, därför vara svenska. Att kyrkan i missionssyfte tar fram texter med en introduktion till kristendomen på olika invandarspråk är däremot något som Sverigedemokraterna driver och menar vore positivt.

Svenska kyrkan som arbetsgivare och förvaltare

Svenska kyrkan är Sveriges största kyrka med en majoritet av svenska folket som medlemmar och med 1000-åriga rötter i Sveriges historia. Svenska kyrkan är också förbunden att finnas och verka över hela landet, från norr till söder och har ett stort ansvar som myndighetsutövare, kulturbärare och social kraft. Svenska kyrkan är också en av Sveriges största organisationer med drygt 20 000 anställda.

Att vår kyrka löper som en röd tråd genom Sveriges historia och samhällsutveckling och är en levande kyrka i 2000-talet gör naturligtvis att kyrkans organisation liksom andra aktörer i det civila och offentliga samhället möter nya och ibland svårhanterliga utmaningar i det moderna samhället. Det ställer Svenska kyrkan och dess anställda på prov, särskilt då olika tolkningar och fromhetsinriktningar inom vår kyrka kan göra att anställda ser olika sätt att möta frågor i det moderna samhället.

Kyrkan ska vara ett föredöme i sin roll som arbetsgivare, tyvärr är det inte alltid så idag. Antalet arbetsplatsrelaterade konflikter och anmälningar till arbetsmiljöverket har varit otillfredsställande högt. Ansträngningarna för att skapa en god psykosocial arbetsmiljö bör intensifieras. Tydligare roll- och ansvarsfördelning kan vara en del av lösningen avseende till exempel förhållandet mellan kyrkoherde och kyrkoråd eller biskop och stiftsstyrelse. Att de förtroendevalda ges utbildning i arbetsrätt är också av stor vikt, liksom att nyvalda ges en kvalitativ introduktion i kyrkans inre liv, tro, bekännelse och lära.

Det är uppenbart att det inom Svenska kyrkan under de senaste decennierna och åren förts omfattande interna och externa diskussioner i moraliska och etiska värdefrågor där skiljelinjer blottat sig mellan å ena sidan klassiskt kristna med en mer konservativ inställning, och å andra sidan postmoderna, socialistiskt och liberalt inställda med en annan tolkning av möjligheterna att välja de vägar kyrkan har valt i flera moraliskt och etiskt känsliga frågor. Vi nås ibland av vittnesbörd från präster och andra medarbetare, om att man som präst eller kyrkoherde i svenska kyrkan kan uppleva en kollision mellan å ena sidan sin ambition och övertygelse att stå upp för en klassiskt kristen tro och evangelisation medan det politiska ledarskapet i kyrkan alltmer vill anpassa kyrkan efter samhällsutvecklingen och å andra sidan gängse politiskt korrekta åsikter. Det är illa att präster och/eller kyrkoherdar upplever en negativ press och respektlöshet och till och med känna sig utsatta för mobbing om de inte anpassar sig till rådande tidsanda eller samtidens vänsterliberala åsiktskorridor.

Givetvis har alla präster att förhålla sig till kyrkoordningen och riktlinjer för svenska kyrkans verksamhet, men när kyrkan i alltför snabb takt förändrats måste det finnas en respektfull dialog och behandling av prästämbetet oavsett fromhetsinriktning. När man som anställd, förtroendevald, eller församlingsmedlem nås av vittnesmål om att det som präst är nästintill omöjligt att hysa en viss uppfattning i någon fråga där man avviker från intentionerna hos den politiska majoriteten nationellt eller lokalt, för att man intar en mer eftertänksam inställning utifrån sin tolkning av Bibeln och bekännelseskriterierna. Eller å andra sidan vill gå längre i mission och evangelisation, men hindras för att medarbetare eller förtroendevalda vill inta en försiktigare hållning och gör en annan tolkning av hur den kristna identiteten ska förmedlas. När man som kyrkoherde vittnar om att man funderar på att träda ur tjänst, efter ett långt och uppskattat arbetsliv i kyrkans tjänst, med anledning av att man inte känner igen sig i sin kyrka. Ja, i alla ovan nämnda situationer har Svenska kyrkan brutit i respekten för de som har en annan uppfattning än rådande samhällstrend eller ledning. Vår kyrka har då också misslyckats i att vara den breda folkkyrkan med intentionen att vara en kyrka i tiden, men inte av tiden.

Svenska kyrkan bör vara en lyhörd och varm arbetsplats. En bred folkkyrka månar om de sina, verkar i tiden, men har respekt för sin tro och sin tradition. För att få en uppfattning om hur man ser på sin arbetsmiljö och karriärmöjligheter som präst och/eller kyrkoherde, utifrån sin fromhetsinriktning och arbetsmetoder, så menar vi att man från nationell nivå bör ta fram verktyg för att undersöka medarbetarnas syn på det här. Vi är medvetna om att man från nationell nivå inte i detalj kan styra hur församlingar ska hantera dessa dilemman, men utifrån en medarbetarundersökning kan förtroendevalda på alla nivåer få en bild av hur situationen ser ut för präster och kyrkoherdar och därifrån nå bättre förutsättningar att vägledas och utforma strategier för att de politiska ledningarna och förtroendevalda ska ha en bättre förståelse, dialog och hänsyn. Svenska kyrkan bör också på ett bättre sätt söka följa upp de präster och andra anställda som väljer att lämna svenska kyrkan för att få en uppfattning om vad det är som påverkat dem att ta ett sådant beslut.

Beslut om omorganiseringar ska alltid föregås av en nära dialog med de anställda. Församlingsinstruktioner bör utformas så att de går att följa upp genom tydligare mål än vad som är fallet många gånger idag.

Som arbetsgivare bör kyrkan vara en föregångare när det gäller möjligheterna att skapa arbetstillfällen för människor med funktionsnedsättning. Det är inte bara en fråga om etik och moral utan också en fråga om att synliggöra att människor med funktionsnedsättningar är kompetenta medarbetare och att nyttja den resursen.

Sverigedemokraterna är motståndare till alla former av diskriminering och det är en självklarhet att samtliga anställda inom kyrkan naturligtvis ska vara skyldiga att följa gällande regler och demokratiskt fattade beslut. Även i för många obekväma frågor. Att som idag i högre och högre tonläge från vänsterliberalt håll förordas diskriminering av klassiskt kristna och etablerade uppfattningar i värdefrågor och i illa dolda ifrågasätta väjningsrätten för präster är djupt bekymmersamt och problematiskt. Väjningsrätten är för oss elementär. En kyrka med ambitionen att vara en bred folkkyrka med plats för olika fromhetsriktningar borde enligt vår mening inta en mer försonlig hållning i moraliska och etiska frågor av känslig karaktär.

Svenska kyrkans skapelseteologi – natur- och kulturvård

Svenska kyrkan är en stor och betydelsefull markägare och förvaltare av egendomar och fastigheter i Sverige. Jord och skog i många hektar ligger under kyrkans och prästlönetillgångarnas ägande från norr till söder och förvaltas och brukas av stift eller andra. I och med vår syn på omsorg om skapelsen, förvaltarstanken och devisen att lämna över jorden i ett gott skick till efterkommande generationer är Svenska kyrkan för oss inte vilken markägare som helst. I kyrkans skötselplaner och avkastningskrav bör inte bara ekonomi, utan också ekologi och etik räknas. I ljuset av det är det viktigt att Svenska kyrkan reflekterar över betydelsen av - och agerar utifrån - jämställda miljö- och produktionsmål i förvaltning och brukande av skog och mark.

Som en av landets stora skogsägare har kyrkan ett stort ansvar för att vårda och värna skapelsen och vara ett föredöme i natur- och kulturvårdshänsyn. Det gäller såväl mark- och skogsegendomar som kyrkogårdar och fastigheter av kulturhistoriskt värde som i så hög utsträckning som möjligt bör behållas i kyrkans ägo. Jord- och skogsbruket i kyrkans regi ska vara etiskt försvarbart och hållbart. Stor vikt bör läggas vid bevarandet av den biologiska mångfalden och möjligheten att införa mer skonsamma och hållbara avverkningsmetoder bör övervägas i större skala än idag. Svenska kyrkan bör också inte en kritisk hållning till den storskaliga etableringen av vindkraftverk som drar över landet och gör kraftig överkan på naturvärden och djurliv. Utbyggnad av vindkraft i kyrkans skog och mark ska undvikas.

Svenska kyrkan bör i högre utsträckning än hittills centralt kunna vara stiftens behjälpliga i arbetet med miljö- och hållbarhetsvärden. En del stift är på god väg, andra längre ifrån, men genom samlade strategier och gemensam vilja kan arbetet bli bättre. Varsamt brukade skogsområden och kulturlandskap skänker inte bara ekologi och ekonomi, utan också rekreation för den stressade människan, oavsett personen är på pilgrimsvandring eller söndagsutflykt. I ljuset av det gläder ett ökat naturvårdsperspektiv inte bara miljön, utan får också en självvårdande dimension.

Natur- och kulturvärden är ofta tätt sammantvinnade med varandra, och inte sällan föranleder brister i det ena försämringar i det andra. De senaste åren har vi kunnat notera att Riksantikvarieämbetet i samverkan med Skogsstyrelsen konstaterar att hänsynen till fornlämningar och kulturarv i skogen inte fungerar. Den årliga inventeringen visar att närmare hälften av de inventerade forn- och kulturlämningarna är skadade eller grovt skadade i samband med skogsbruk och då framförallt av markberedning. Åverkan på forn- och kulturlämningar är allvarligt och ett brott mot kulturmiljölagen. Svenska kyrkan ska i sin roll som försvarare av skapelsen och bärare av kulturarvet kunna visa föredöme även i denna fråga genom att ta del av råd, riktlinjer och forskning vilka i samråd med berörda myndigheter och stiftet, kan implementeras för att förhindra och försäkra sig om att skador på kulturarvet inte sker i samband med förvaltning och brukande av prästlönetillgångarna och kyrkans skogsinnehav.

Ett led i att öka strävan och arbetet mot förstörelse av kulturlämningar är att sätta ett mål som förutsätter ett nationellt strukturerat arbete. Kyrkomötet bör således uppdraga åt kyrkostyrelsen att upprätta en nollvision för förstörelse av kulturlämningar. Svenska kyrkan kan med en sådan vision gå i bräschen för omsorg om såväl Guds som människans skapelser och lämningar i skog och mark.

Även i sin roll som förvaltare av jord och kapital bör kyrkan vara ett föredöme. Alla investeringar i fonder och företag ska vara etiskt försvarbara. Etisk hänsyn ska också tas i samband med all upphandling i Kyrkans regi. Kyrkan bör till exempel i möjligaste mån ta ett entreprenörsansvar och försöka försäkra sig om att hela kedjan av underleverantörer agerar på ett etiskt försvarbart sätt. Vid upphandlingar bör man också välja bort alla sådana produkter som framställts genom att utsätta djur för onödigt lidande.

Tid för tro och tydlighet – Svenska kyrkans identitet

Det svenska samhället har under de senaste decennierna genomgått en djupgående omvandling. Traditioner, gemenskaper, normer och moral har utmanats och luckrats upp för att bli mer och mer flytande och föränderliga. Kyrkan har under samma tid genomgått av samma uppluckring och förändring. Sverigedemokraterna vill bryta denna negativa trend. Vi vill återskapa en kyrka som åter betonar värden som tro, tradition, trygghet och kontinuitet och som kan vara en fast punkt i ett samhälle som blir alltmer ytligt och osäkert.

I sin iver att vara politiskt korrekt och inte kränka någon person med annan trosuppfattning är Svenska kyrkan alltmer otydlig i sin kristna identitet. Vi menar att kärleken till alla människor oavsett tro och bakgrund är grundläggande i den kristna tron, men det är inte detsamma som att kyrkan ska vara otydlig i sitt kristna budskap, tvärtom. Svenska kyrkan ska stå upp för sin frihet att tro på och sprida det kristna budskapet, vilket man också har en plikt att göra. Budskapet om Jesus kärlek och förlåtelse som öppnat vägen till Gud är centralt för hela den kristna tron och dess existens. Det är ett budskap som förändrat livet från grunden inifrån och ut för miljontals människor världen över. Det är därför så sorgligt när företrädare för Svenska kyrkan har gjort uttalanden som bland annat givit sken av osäkerhet kring hur vi ska tala om jungfrufödseln, synen på Jesus och Muhammed och om Jesus är Guds son och andra centrala delar. Det här har gjort att en del medlemmar känner en osäkerhet om Svenska kyrkan i praktiken står upp för den evangelisk-lutherska tron där Jesus är central så som det står i kyrkoordningen eller om Svenska kyrkan har förminskats till en allmänpolitisk och religiös samlingsplats. Osäkerheten över vad kyrkan står för och besvikelsen med dagens inriktning gör att medlemmar lämnar kyrkan.

I tider av stor psykisk ohälsa och en allt svårare verklighet att orientera sig i för barn och unga, understryker också behovet av att tydliggöra den viktiga skillnadens mellan den världsliga och andliga makten. Svenska kyrkan har en unik roll att fylla i att vägleda och förmedla själslig frid i nuet, livsmod och förtröstan på framtiden, vilket ger kyrkan ett egenvärde vi sällan betonar i förhållande till det politiska beslutsfattandets prioriteringar.

Sedan länge har Svenska kyrkans identitet, organisation och relation till staten och det offentliga samhället diskuterats flitigt, samtidigt har den interna diskussionen om Svenska

kyrkans prioriteringar i det externa kommunikations- och informationsflödet kommit något i skymundan. Frågan är samtidigt viktig att ta tag i, särskilt mot bakgrund av de senaste årens stora oro och kritik mot att kyrkan är otydlig i sin identitet, sina konturer och prioriteringar. Något som vuxit och bidragit till medlemstappet. Mot bakgrund av Svenska kyrkans storlek, medborgerliga förankring och starka opinionsbildande roll är valet av frågor och prioriteringar i de externa kommunikations- och informationsflödena avgörande. Såväl för det omgivande samhällets och omvärldens syn på kyrkan, som för Svenska kyrkans egen självbild och medlemmarnas förtroende för kyrkans arbete och val av prioriteringar. Det har de senaste åren konstaterats att Svenska kyrkan på nationell nivå agerat som en politiskt opinionsbildande aktör och det i frågor som inte kan anses vara kyrkans kärnfrågor och det med en tydlig slagsida åt vänsterliberalism. Man kan ställa det i relation till vad Svenska kyrkans medlemmar kan tänkas vilja att vår kyrka ska prioritera. Studier har visat att det medlemmarna prioriterar lägst är klimatfrågor och deltagande i samhällsdebatten. Vi menar att Svenska kyrkan främst ska prioritera hjälp till utsatta i lokalsamhället, själavård och att sprida det kristna budskapet. Gudstjänst, undervisning, mission och diakoni.

Svenska kyrkan och missionen

Då för Sverige sedan tidigare främmande religioner och religiösa uttryck tar allt större utrymme i vårt land och i vår samhällsdebatt, och då allt färre svenskar betraktar sig som kristna bör kyrkan bli mer offensiv och entusiastisk i sin inhemska mission. Sverigedemokraterna anser också att Svenska kyrkan bör överväga att inrätta ett nationellt hjälpcenter för konvertiter från islam och andra trosförändringar med totalitära drag, som drabbas av förföljelse på grund av sin förändrade trosinriktning.

Det svenska samhället är ett av världens mest sekulariserade samtidigt som invandringen av personer från religiöst och kulturellt avlägsna länder varit och är omfattande. Det gör att Svenska kyrkan och kristenheten utmanas från två olika håll. Dels behöver kyrkan vända en nedåtgående medlemstrend med både färre medlemmar och färre kyrkobesökare, men också möta den utmaning som stora minoriteter av människor med en annan tro och religiös bakgrund utgör. Vi tror att det i båda fallen behövs missionsinsatser som tillsammans med evangelisation utgör grundbultar i Svenska kyrkans verksamhet. Sverige är idag ett segregerat och splittrat land, och i många av våra förorter är utanförskapet och arbetslösheten hög. Dessutom gror en farlig religiös fundamentalism, särskilt i form av islamism. Kyrkan har ett stort ansvar att sprida sitt kristna ord för att vara en motvikt till utanförskap och religiös fundamentalism. Genom att finnas i hela Sverige, inte minst i de radikaliserade förortsmiljöerna, kan kyrkan som social och medmänsklig aktör göra skillnad och visa på alternativ, inte minst för de som lider under självtänmda moralpoliser.

Vi ser en kyrka som genom sin verksamhet och tro skänker framtidshopp och gemenskap i det nya landet. Svenska kyrkan ska genom missionerande välkomna människor till att ta del av den lutherska protestantismen. En stark närvaro i särskilt utsatta områden verkar socialt och missionerande, men även samhällsorienterande och förhoppningsvis stabiliserande.

Sverigedemokraterna verkar för att Svenska kyrkan ska ta fram särskilt riktat introduktionsmaterial som utformas både på svenska och större invandrarspråk för en första kontakt med kyrkan och vår kristna tro. Därefter ska man naturligtvis lotsas in i Svenska kyrkan och dess verksamhet på huvudspråket – svenska.

Det är mission i en ny tid och en port till att bli en del av det sammanhang och de värderingar det svenska samhället vilar på.

Sverigedemokraterna tror på ökade möjligheter för präster och diakoner att i större utsträckning än idag vara ute i föreningslivet och i sammanhang som "föra på stan" och på detta vis skapa naturliga kopplingar till människor genom att finnas i människors vardag. Nyfikenheten på Svenska kyrkan och dess verksamhet kan genom förtroendeskapande aktiviteter byggas upp successivt.

Sverigedemokraterna
Trygghet & Tradition